

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitvr De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censvris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus VII. De quibusdam aliis in Confessario prærequisitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

ARTICVLVS VII.

*De quibusdam aliis in confessorio prærequisi-
tis.*

PRÆTER hactenus dicta, requiruntur in confessorio scientia, & bonitas, de quibus pauca obseruasse sufficiet. Et quidem requiritur scientia, qua cognoscatur quid tam ex parte ipsius, quam ex parte pénitentis, necessarium est ad valetorem absolutorii. Vnde tenetur scire formam huius Sacramenti: & proximam illius materiam, quæ est confessio dolorosa, integra, habensque alias conditiones, in præcedenti opusculo memoratas. Item an peccatum sit mortale, an tantum veniale; quænam sint peccatorum species, & circumstantiaz, siue mutantes speciem, siue notabiliter agrauantes; quænam sint peccata reservata à quibus absoluere nequit: quænam adiunctam censuram, quænam obligationem restituendi habent, aliaque eiusmodi. Non tamen est necesse, ut cōfessarius ea omnia distinctè percipiat, & in promptu habeat; sed communiora, & quoad reliqua, sciat dubitare, adeoque viros peritiores, aut libros consulte. Contra quam faciunt plerique confessarij, qui magno suo damno, & animarum periculo, sine villa disquisitione, quidquid in confessione occurrit, quantumuis intricatum, & difficile, ex temporere soluerint, nullumquequam pénitentem sine absolutione dimittunt.

Ex quo colliget, grauiter peccare superiores expónentes subditos, qui carent scientia requisita ad cōfessiones debitè audiendas; itemque inferiores quæ tale ministerium sine scientia necessaria exequuntur. Potest tamen inferior à peccato exculari, si mutatus illud ex obedientia suscipiat, credens in dubio, suspicioni iudicanti cum ad hoc satis esse idoneum.

E 5

Dissib

Dico, in dubio, nam si inferior proprietate ignorantiae conscientius, certò sciat se dignè tale munus obire non posse, superiori præcipienti obtemperare non debet. Collige 2. grauiter peccare Parochos, qui ouium suarum curam committunt vicariis rerum prædictatum ignaris; præsertim si eos aliis peritioribus præferunt, quia minori stipendio contenti sunt.

Authores tamen adueriunt, Sacerdotem ignorum confessiones audiensem excusari posse, tum ob grauem necessitatem poenitentis, tum quando poenitens illius ignorantiam supplere potest, tum si non audiat nisi personas spirituales, quæ tantum venialiter ut plurimum peccare solent; tum si duntaxat expodus sit ad audiendos rudes & illiteratos homines, in villis aut pagis commorantes, qui non nisi incertas, satisque notas peccatorum species plerumque impingunt.

Quod spectat ad bonitatem, seu probitatem confessarij, quæ in statu gratiæ consistit, ea quidem non est necessaria ad valorem huius Sacramenti, requiritur tamen ad legitimam illius administrationem, ita ut confessarius absoluens in statu peccati mortalis, peccet mortaliiter, idque toties quoties. Vide Sacerdos qui versatur in peccato mortali, antequam se accingat ad confessiones audiendas, debet elicere actum contritionis, aut si tantum sit attritus, Sacramentaliter confiteri.

(*,*)

ca